

Inleiding over Psalm 106

Zingen: Psalm 106:1 en 4

Gebed

Lezen: Psalm 106

1 HALLELUJAH . ^{1 a}Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.

2 Wie zal ²de mogendheden des HEEREN uitspreken, al Zijn lof ³verkondigen?

3 Welgelukzalig zijn zij ⁴die het recht onderhouden; die te allen tijde gerechtigheid doet.

4 ⁵Gedenk mijner, o HEERE, ⁶naar het welbehagen *tot* Uw volk, ⁷bezoek mij ⁸met Uw heil,

5 Opdat ik ⁹aanschouwe het goede Uwer uitverkorenen; opdat ik mij verblijde ¹⁰met de blijdschap Uws volks; ¹¹opdat ik mij roeme ¹²met Uw erfdeel.

6 ^bWij hebben gezondigd, mitsgaders onze vadersen, wij hebben verkeerdelijk gedaan, wij hebben goddelooslijk gehandeld.

7 Onze vaders in Egypte hebben niet gelet ¹³op Uw wonderen, zij zijn de ¹⁴menigte Uwer goedertierenheden niet gedachtig geweest; ^cmaar ¹⁵zij waren wederspanning aan de zee, ¹⁶bij de Schelfzee.

8 Doch Hij verloste hen om Zijns Naams wil, ^dopdat Hij Zijn mogendheid bekendmaakte.

9 En Hij ¹⁷schold de Schelfzee, zodat zij verdroogde; en ^eHij deed hen wandelen door ¹⁸de afgronden ¹⁹als *door* een woestijn.

10 En Hij verloste hen uit de hand ²⁰des haters, en Hij bevrijdde hen van de hand des vijands.

11 ^fEn de wateren overdekten hun wederpartijders; niet één van hen bleef er over.

12 ^gToen geloofden zij aan Zijn woorden, zij zongen Zijn lof.

13 *Doch* ²¹zij vergaten haast ²²Zijn werken,

zij ²³verbeidden naar Zijn raad niet;

14 ^hMaar zij werden belust met lust in de woestijn, en ²⁴zij verzochten God in de wildernis.

15 Toen gaf Hij hun ²⁵hun begeerte, maar Hij ⁱzond ²⁶aan hun zielen een ²⁷magerheid.

16 ^kEn zij benijdden ²⁸Mozes in het leger, *en* ²⁸Aäron, ²⁹den heilige des HEEREN.

17 ^lDe aarde deed zich open en verslond Dathan, en overdekte ³⁰de vergadering van Abíram.

18 En ^meen vuur brandde ³¹onder hun vergadering, een vlam stak de goddelozen aan brand.

19 ⁿZij maakten een kalf bij ³²Horeb, en zij bogen zich voor een gegoten beeld.

20 En zij veranderden ³³hun Eer in de gedaante van ³⁴een os, die gras eet.

21 Zij vergaten God, hun Heiland, Die grote dingen gedaan had in Egypte,

22 Wonderdaden ³⁵in het land van Cham, vreselijke dingen aan de Schelfzee.

23 ^oDies Hij zeide dat Hij hen verdelgen zou, tenware dat Mozes, Zijn uitverkorene, ³⁶in de scheur voor Zijn aangezicht gestaan had, om Zijn grimmigheid af te keren, dat Hij hen niet verdirf.

24 ^pZij versmaadden ook ³⁷het gewenste land, ³⁸zij geloofden Zijn woord niet.

25 Maar zij murmureerden in hun tenten; ³⁹naar de stem des HEEREN hoorden zij niet.

26 Dies ^q⁴⁰hief Hij tegen hen Zijn hand op, *zwerende* dat Hij hen nedervellen zou in de woestijn,

27 En dat Hij hun zaad zou nedervellen onder de heidenen, en ⁴¹hen ^rverstrooien zou door de landen.

28 Ook hebben zij zich gekoppeld aan ^{s42}Baal-Peor, en zij hebben ⁴³de offeranden der doden gegeten.

29 En zij hebben *den HEERE* tot toorn verwekt ⁴⁴met hun daden, zodat de plaag ⁴⁵een inbreuk onder hen deed.

30 Toen stond Pínehas op en ⁴⁶hij oefende gericht, en de plaag werd opgehouden.

31 En het is hem gerekend ⁴⁷tot gerechtigheid, van geslacht tot geslacht, tot in eeuwigheid.

32 ^tZij maakten ⁴⁸*Hem* ook zeer toornig aan het twistwater, en ⁴⁹het ging Mozes kwalijk om hunnentwil.

33 Want zij verbitterden Zijn Geest, zodat hij ⁵⁰wat onbedachtelijk voortbracht met zijn lippen.

34 Zij hebben ⁵¹die volken niet verdelgd, die de HEERE hun ⁵²gezegd had;

35 Maar ^{v53}zij vermengden zich met de heidenen, en leerden derzelve werken.

36 En zij dienden ⁵⁴hun afgoden, en ⁵⁵zij werden hun tot een strik.

37 ^xDaarenboven hebben zij hun zonen en hun dochters ⁵⁶den duivelen opgeofferd.

38 En zij hebben onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen en hunner dochters, die zij den afgoden van Kanaän hebben opgeofferd, ^yzodat ⁵⁷het land door deze ⁵⁸bloedschulden is ontheiligd geworden.

39 En zij ontreinigden zich door hun werken, en zij hebben ⁵⁹gehoereerd door hun daden.

40 Dies is de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk, en Hij heeft een gruwel gehad aan ⁶⁰Zijn erfdeel.

41 En ⁶¹Hij gaf hen in de hand der heidenen, en hun haters heersten over hen.

42 En ⁶²hun vijanden hebben hen verdrukt, en zij zijn vernederd geworden onder hun hand.

43 Hij heeft hen menigmaal ⁶³gered, maar zij verbitterden *Hem* ⁶⁴door hun raad, en werden uitgeteerd door hun ongerechtigheid.

44 Nochtans zag Hij hun benauwdheid aan, als Hij hun geschrei hoorde.

45 En ⁶⁵Hij dacht tot hun best aan Zijn verbond, en ⁶⁶het berouwde Hem naar de veelheid Zijner goedertierenheden.

46 ⁶⁷Dies gaf Hij hun barmhartigheid voor het aangezicht van allen die hen gevangen hadden.

47 Verlos ons, HEERE onze God, en verzamel ons ^{z68}uit de heidenen, opdat wij ⁶⁹den Naam Uwer heiligheid loven, ⁷⁰ons beroemende in Uw lof.

48 Geloofd zij de HEERE, de God Israëls, van eeuwigheid en tot in eeuwigheid; en ^aal het volk zegge: Amen, hallelujah.

Kanttekeningen:

1 Zie de aant. Ps. 104 op vers 35. Er zijn negen psalmen die met Hallelujah beginnen, te weten 106, 111, 112, 113, 135, 146, 148, 149 en 150.

a Ps. 107:1; 118:1; 136:1.

2 Dat is, de machtige daden des Heeren, die vss. 8, 9 en elders meer verhaald worden. Alzo staat er in dit vers lof voor lofwaardige daden.

3 Hebr. doen horen, dat is, maken dat men ze hoort. Zie Ps. 26 op vers 7.

4 Dat is, die onderhouden hetgeen dat recht en wel gedaan is. Zie Gen. 18 op vers 19.

5 Hij bidt dat hij onder de genade en goeden wil des Heeren, die Hij Zijn gemeente toedraagt, moge begrepen zijn.

6 Hebr. in het welbehagen Uws volks, dat is, dat Gij in Uw volk hebt.

7 Dat is, help en verlos mij, als Ps. 8:5. Luk. 1:68, 69. Zie de aant. Gen. 21 op vers 1.

8 Dat is, met Uw goedertieren hulp en verlossing.

9 Hebr. zie in het goede, als Ps. 27:4; 34:13. Zie de aant. Ps. 22 op

vers 18.

b Lev. 26:40. Jer. 3:25. Dan. 9:5.

10 Dat is, met zulke vreugd en blijdschap als zich Uw volk verheugt, wanneer Gij hun lichamelijke of geestelijke weldaden bewijst.

11 Te weten in den Heere, als Ps. 34:3.

12 Dat is, met het volk hetwelk Gij tot Uw erfdeel hebt aangenomen, Ps. 28:9.

13 Te weten die Gij in Egypte gedaan hebt; of die zij van hun voorouders verstaan hadden dat God van den aanbeginne gedaan had.

14 Of: grootte.

15 Te weten, eer de Heere hun de Rode Zee opende om daardoor te passeren. Zie Ex. 14:11, 12.

16 Anders: bij het Biezenmeer. Deze zee wordt Hebr. 11:29 genoemd de Rode Zee.

c Ex. 14:11, 12.

d Ex. 9:16.

17 Alzo dat Hij het vloeien van haar golven deed ophouden. Zie

Ora et Labora – Inleiding over Psalm 106 – 18 maart 2009

dergelijke kracht Gods Ps. 18:16. Jes. 50:2. Nah. 1:4. Matth. 8:26.
18 Versta hier door de afgronden den grond der zee, in dewelke zij tussen die beide hopen water die in de Schelfzee tegenover elkander als muren overeind stonden, doorgingen, Ex. 14:22; 15:5.
19 Hij wil zeggen, dat de grond van het meer tussen die beide overeind staande wateren zo hard en zo droog geweest is alsof het een dorre woestijn geweest ware.

e Ex. 14:21, 22, 29. Zie ook Jes. 63:11, 12, 13.

20 Te weten van Farao en zijn heir, dat de Israëlieten vervolgde, Ex. 14:23.

f Ex. 14:27; 15:5. g Ex. 14:31; 15:1.

21 Hebr. zij haastten, zij vergaten. Zie Ps. 45 op vers 5.

22 Te weten die de Heere in en aan de Rode Zee gedaan had.

23 Zij wilden naar den raad Gods niet wachten met geduld, maar zij murmureerden tegen Hem, Ex. 15:24; 17:2. Ps. 78:41.

24 Willende zien of Hij machtig was hun vlees te geven in de woestijn.

h Ex. 16:3. Num. 11:4, 6, 33. Ps. 78:18. 1 Kor. 10:6.

25 Dat is, hetgeen waarom zij gebeden hadden, te weten vlees, Num. 11:31.

26 Dat is, aan hun personen; eigenlijk aan hun lichamen. Alzo staat er ziel voor persoon Ps. 105:18.

27 Of: tering. Hij wil zeggen: Zij aten wel, maar hadden daarvan geen voedsel; zij zijn van dat vlees niet vet geworden, maar mager, zo lang totdat zij eindelijk geheel zijn verteerd geweest.

i Num. 11:20, 33. Ps. 78:30, 31. Jes. 10:16.

28. 28 Alzo dat zij tegen hen opstonden, en hen hielden en scholden voor eergierige en opgeblazen mensen.

29 Dat is, denwelken God afgezonderd en geheiligd had tot Zijn dienst, om hogepriester te zijn, Ex. 29:44. Lev. 8:12, enz. Num. 16:5, 7.

k Num. 16:2, enz.

30 Dat is, het volk dat hem aanhing.

l Num. 16:31, 32, 33. Deut. 11:6.

31 Te weten tegen Korachs en zijner medeplichtigen vergadering, m Num. 16:35, 46.

32 Dit is de naam van een berg in de woestijn, anders genoemd de berg Gods, Ex. 3:1. 1 Kon. 19:8, ook Sinaï, Ps. 68:9. Zie de aant. Deut. 1 op vers 2.

n Ex. 32:4.

33 Te weten hun God, Die hun rechte Eer en onwaardelijkheid Schat was, als Jer. 2:11. Rom. 1:23, Die Zich aan hen wonderbaarlijk openbaarde, hen tot Zijn volk had aangenomen en een verbond met hen gemaakt had.

34 Dat is, van een kalf.

35 Dat is, in Egypte, als Ps. 78:51; 105:23.

36 Of: in de reet, breuk, bres, dewelke hun zonde Gode geopend had, hun Vijand geworden zijnde vanwege hun zonden, om tot hun verderf tot hen in te komen. Het is een manier van spreken genomen van de krijgslieden, die door reten, scheuren of bressen der muren in de stad komen, Ez. 22:30. Maar het ijverig en ernstig gebed van Mozes heeft de bres gestopt, Ex. 32:11-14.

o Ex. 32:11, 32. Deut. 9:13, 14; 10:10.

37 Hebr. het land der begeerte, dat is, het land van Kanaän, hetwelk een schoon gewenst land was, vloeiende van melk en honig, waartoe ook de vrome voorvaders een grote begeerte gehad hadden. Zie Deut. 8:7; 11:10, 11, 12. Jer. 3:19. Ez. 20:6.

38 Dat is, zij geloofden de beloften Gods niet, dat Hij hen in het beloofde land brengen en daarin bewaren zou; maar uit ongelooft wilden zij weder naar Egypte keren.

p Num. 14:1, 2.

39 Hij geeft te kennen dat het volk onwillig was naar het beloofde land toe te trekken, Deut. 1:32.

40 Zie Gen. 14 de aant. op vers 22. Doch hoe en wat God tegen dit volk gezworen heeft, zie breder Deut. 2:14. Num. 14:21, 23. Ps. 95:11.

q Num. 14:28.

41 Dit staat niet bij den eed dien God gedaan heeft Num. 14:28, maar het staat Lev. 26:33. Deut. 28:36.

r Ps. 44:12. Ez. 20:23.

42 Aldus heette de afgod der Moabieten, Num. 25:3, 5. Zie de aant. Richt. 2 op vers 11.

43 Dat is, de offeranden die den doden geofferd waren, te weten den afgoden, Num. 25:2, hetwelk niets dan dode dingen zijn, geen beweging noch gevoel hebbende, Ps. 115:5, enz. 1 Kor. 12:2. Daarentegen wordt de ware God genoemd de levende God, Jer. 10:5, 10. 1 Thess. 1:9.

s Num. 25:3; 31:16. Openb. 2:14.

44 Te weten met het aanbidden van Baäl-Peor, en met de hoerij die zij met de Moabitische vrouwen bedreven.

45 Dodende vier en twintig duizend mannen, Num. 25:9, hetzij door een engel of anderszins. Immers zijn zij zeer subiet omgekomen.

46 Dat is, hij oefende recht en straf over die misdaad, waarvan Num. 25:7, 8, enz. geschreven staat.

47 Dat is, tot een wettige, goede en loffelijke daad, door ingeven des Heiligen Geestes, alhoewel buiten zijn gewoon beroep, gedaan, God hem zulks genadiglijk belonende, Num. 25:11, enz., waardoor hij ook getuigenis verkreeg dat hij een kind Gods was.

48 Te weten God.

49 Alzo dat hem van God gezegd werd, dat hij in het land Kanaän niet komen zou, Num. 20:12. Zie Deut. 1:37.

t Num. 20:12. Ps. 95:8.

50 Te weten enige woorden die hij niet had behoren te spreken, want hij bewees enige onverduldigheid met een mistrouwen vermengd, en hij heiligde den Heere niet voor de Israëlieten, gelijk hij schuldig was te doen. Zie Num. 20:10, 12.

51 Te weten die heidenen die het land Kanaän bewoonden, gelijk er staat Richt. 1:21, 27, 29, 30, 31, 33. Hetwelk nochtans God de Heere hun bevolen had, Ex. 23:32, 33. Num. 33:52. Deut. 7:2.

52 Dat is, bevolen.

53 Dat is, zij trouwden de dochters der heidenen.

v Richt. 2:2; 3:5, 6.

54 Zie 1 Sam. 31 op vers 9. 2 Sam. 5 op vers 21.

55 Dat is, die hun ten verdere gestrekt hebben, gelijk God hun voorzeggd had, Ex. 23:33. Deut. 7:16. Richt. 2:3. Het is een manier van spreken genomen van de vogelvangsters, die de vogels met hun strikken en netten gevangen hebbende, doden.

56 Zie de aant. Deut. 32:17.

x Lev. 18:21. Deut. 12:31. 2 Kon. 16:3; 17:17; 21:6. 2 Kron. 28:3; 33:6.

57 Te weten het land Kanaän.

58 Hebr. bloeden, als Ps. 51:16. Zie de aant. Gen. 4 op vers 10.

y Num. 35:33.

59 Versta hier geestelijke hoerij, dat is, afgoderij. Zie de aant. Lev. 17 op vers 7.

60 Zie de aant. vers 5.

61 Als te zien is in het boek der Richteren doorgaans.

62 Te weten de vijanden, die rondom hen woonden, gelijk hun voorzeggd was, Lev. 26:17. Zie de volbrenging Richt. 3:8, 14; 4:2; 6:1; 10:7, 8, 9; 13:1.

63 Te weten uit de hand hunner vijanden, door Ehud, Barak, Gideon, Jifta, Simson, enz., Richteren 3; 4; 7; 11; 15. Neh. 9:28, 30.

64 De zin is, dat zij telkens weder begonnen met zondigen en met moedwilligheid tegen den Heere te bedrijven, Num. 15:39.

65 Hebr. Hij dacht hun aan Zijn verbond. Zie Gen. 8 op vers 1. Deut. 30:1, enz.

66 Te weten van de straf hun toegezonden, dat is, Hij nam een anderen koers dan Hij tevoren genomen had, en Hij nam hun de straf af. Zie Gen. 6 op vers 6.

67 Hebr. En Hij gaf hun tot ontfermingen. Zie 1 Kon. 8 op vers 50.

68 Onder dewelke vele Israëlieten verspreid waren en woonden, ook velen gevangenzaten.

69 Dat is, Uw heiligen Naam.

70 Dat is, ons verheugende over Uw genade, vanwege dewelke Gij geroemd en geprezen wordt.

z 1 Kron. 16:35.

a 1 Kron. 16:36.

Inleiding:

Voordat we de inhoud van Psalm 106 willen bespreken wil ik nog kort ter inleiding de indeling van de Psalmen doorgeven, omdat deze Psalm het einde van het 4e boek is. De vijf Psalmenboeken zijn net zo ingedeeld als de Thora (boeken van Mozes) en vertonen ook veel overeenkomsten met de eerste vijf boeken uit de Tenach (Hebreeuwse Bijbel). Eén van de belangrijkste overeenkomsten is dat beide profetieën bevatten over de Messias.

De Thora, ook gespeld als *Tora(h)*, (Hebreeuws: תּוֹרָה) (behalve als 'Tora' ook wel uitgesproken als Nederlands-Asjkenazisch: 'Touro' of 'Tojre' of 'Tejreh') is een Hebreeuws woord dat leer, instructie of wet betekent. In het Jodendom gebruikt men dit woord meestal voor de *eerste vijf boeken van de Tenach* (Hebreeuwse Bijbel), die de grondslag van het joodse geloof vormen en daarmee als de voornaamste heilige boeken van deze monotheïstische godsdienst gelden. (bron <http://nl.wikipedia.org/wiki/Thora>) Tezamen staan deze vijf Thoraboeken ook bekend als:

- De Vijf Boeken van Mozes
- De Pentateuch
- Chamisja Choemsjee Torah (Hebreeuws: חמשה עשרת ימות השנה, de 'vijf boeken van de Thora')
- Choemasj (Hebreeuws: חמשה, afgeleid van het Hebreeuwse woord chameesj wat 'vijf' betekent).

De vijf boeken van de Thora zijn:

- Berreesjiet (Genesis)
- Sjemot (Exodus)
- Wajikra (Leviticus)
- Bemidbar (Numeri)
- Dewariem (Deuteronomium)

Het woord Psalm komt van het Griekse woord Psalma dat is een melodie, getokkeld op een snaarinstrument. In het Hebreeuws is Psalm רמזמ (mizmor). Het boek Psalmen heet in het Hebreeuws ~ylht (tehilliem). De Psalmen van David bestaan uit vijf boeken en worden genoemd naar de boeken van de Thora (bron <http://home.wanadoo.nl/tora/1024x768/index.html>):

Psalm 1 – 41	Zondeval en belofte
Psalm 42 – 72	Verlossing
Psalm 73 – 89	Priesterdienst
Psalm 90 – 106	Levenswandel
Psalm 107 – 150	Belofte en instructie

De eerste vier boeken eindigen met een beracha, dankzegging, want deze verzen beginnen net als een beracha met: "Geprezen, u, Eeuwige". Hoeveel Psalmen de vijf boeken bevatten, is niet helemaal duidelijk omdat er verschillende tellingen zijn. Een aantal Psalmen, zoals ze nu genummerd zijn, vormen samen één Psalm, zoals 1 en 2, 9 en 10 en 42 en 43. Maar er zijn ook Psalmen die bij ons als één Psalm zijn genomen maar uit meerdere Psalmen bestaan, zoals Psalm 118 die uit drie Psalmen bestaat. Na de Psalmen komen in de Tenach de boeken Spreuken en Job. De beginletters van deze boeken vormen samen het woord tma (emeth) dat waarheid betekent.

Psalmen	~ylht	(tehilliem)
Spreuken	Ylvm	(misjlee)
Job	bwya	(ijow)

In het Jodendom, en in de Joodse priesterdienst in het bijzonder, staan de Psalmen centraal. Ze worden bijvoorbeeld ook voor voorbede gebruikt en behoren tot de ‘standaard’ Joodse gebeden. Echter enkele duidelijk Messiaanse Psalmen als Psalm 1 en 2, 8 en 22 komen we hier niet tegen, deze staan ook niet in het Joodse gebedenboek, de Sidoer.

Ook Jeshua (Jezus) noemt de Psalmen Messiaans in Lucas 24:44: *En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen.*

De Psalmen vormen het begin van de ketoeviem, de geschriften, het derde deel van de Tenach. In Handelingen 13:32-33 wordt de 2^e Psalm aangehaald en wordt verklaard dat dit een profetie over Jezus is: *En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaders geschied is, dat namelijk God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als Hij Jezus verwekt heeft. Gelijk ook in den tweeden Psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.*

Verklaring:

Dan nu de verklaring van deze Psalm. In de Staten Vertaling met de kanttekeningen staat boven deze Psalm: Een vermaning tot lof en prijs des Heeren, met bede om vergeving der zonden, die het volk Gods bekent gedaan te hebben, alsook hun vaders, waarbij gevoegd wordt een kort verhaal van der Israëlieten wederspanningheid in de woestijn en de barmhartigheid Gods hun bewezen, besluitende met een gebed en lof des Heeren.

Matthew Henry verdeelt de inhoud van deze Psalm als volgt: Wij moeten eer geven aan God door belijdenis te doen, niet alleen van Zijn goedheid, maar van onze slechtheid, die als tegenhangers dienen van elkaar; onze slechtheid doet Zijn goedheid zoveel te schitterender uitkomen, en Zijn goedheid stelt onze slechtheid in een zoveel hatelijker licht voor. De voorgaande Psalm was een geschiedenis van Gods goedheid jegens Israël, deze is een geschiedenis van hun rebellie en hun tergingen en toch begint en eindigt hij met Hallelujah, want zelfs smart om zonde moet ons niet ontstemmen voor de lof van God. Sommigen denken dat hij geschreven werd tijdens de Babylonische gevangenschap en de verstrooiing van het Joodse volk, vanwege het gebed aan het slot, vers 47. Ik denk veeleer dat hij geschreven werd door David terzelfder tijd als de voorgaande Psalm, omdat wij het eerste vers en de laatste twee verzen vinden in de Psalm, die David aan Asaf heeft overgeleverd bij het opbrengen van de ark naar de plaats, die hij voor haar bereid had, 1 Kron. 16: 34-36. Verzamel ons, en red ons van de heidenen; want wij kunnen veronderstellen dat in Sauls tijd, toen David genoodzaakt was om te zwerven, er een grote verstrooiing van vrome Israëlieten geweest is. In deze Psalm hebben wij,

- I. De inleiding tot de geschiedenis, eer sprekende van God, vers 1, 2, vertroosting voor de heiligen, vers 3 en der gelovigen verlangen naar Gods gunst, vers 4, 5.
- II. Het verhaal zelf van Israëls zonden, verzaamd door de grote dingen, die God voor hen gedaan heeft, het verhaal waarvan er bijgevoegd is. Hun tergingen aan de Rode Zee vers 6-12, hun lusten, vers 13-15, hun mouterij vers 16-18, hun aanbidding van het gouden kalf, vers 19-23 hun murmureren, vers 24-27, hun zich koppelen aan Baäl-Peor, vers 28-31, hun

twisten met Mozes, vers 32, 33, hun zich vermengen met de heidenen van Kanaän, vers 34-39. Hieraan is het verhaal toegevoegd dat God hen bestraft heeft om hun zonden, maar hen toch gered heeft van verderf, vers 40-46.

III. Het slot van de Psalm met gebed en lofzegging, vers 47, 48. Het kan nuttig voor ons zijn om deze Psalm te zingen, opdat we, indachtig gemaakt zijnde aan onze zonden, de zonden van ons land en de zonden van onze vaders, ons verootmoedigen voor God, maar toch niet wanhopen aan genade, die zelfs het rebellerende Israëel dikwijls bij God heeft gevonden.

Laten we de indeling van Matthew Henry volgen en nader uitwerken.

I. Wat mij opviel is dat deze Psalm met Hallelujah begint en er ook mee eindigt, net als vier andere Psalmen (146, 148, 149, 150). Het woord “Hallelujah” komt 22 keer voor in de Psalmen, en 9 keer begint een Psalm ermee. Wat betekent het woord “Hallelujah”? De kanttekeningen schrijven bij Psalm 104:35: “Dat is, looft den Heere. Het Hebreeuwse woord Hallelujah heeft de Christelijke Kerk van de Joodse kerk behouden, dienende om elkander op te wekken tot de lof Gods in de heilige vergaderingen. Zie Openb. 19:1,3.” De HEERE heeft ons geschapen door het Woord om Hem te verheerlijken! “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is, Joh. 1:1-3.” Vier Psalmen hebben als aanhef “Hallelujah! Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.” De Heere is de bron van alle goed van eeuwigheid tot eeuwigheid. De Psalm begint waar Gods Woord mee begint: met God en Zijn deugden. Het begint niet met de mens, die in Genesis 3 een keuze tegen God heeft gemaakt, om nooit meer tot God terug te keren. Wij hebben na de zondeval een geknechte wil (Luther) en geen vrije wil zoals de Arminianen beweren en wat we vandaag de dag in vele toonaarden kunnen horen, denk bijv. aan de ‘evangelische beweging’. Wie zal de mogendheden des HEEREN uitspreken, al Zijn lof verkondigen, vers 2. Is dat wel eens bij je naar binnen geslagen? Dat je van een lofschepper een lefschopper geworden bent! (ds. J. van Rossem) Dat we een goddeloze en een vijand van God zijn geworden, in zonden ontvangen en geboren, en aan allerhande ellendigheid, ja aan de verdoemenis zelf onderworpen zijn, Rom. 1:32. De Psalm vervolgt in vers 3 met het antwoord op de vraag uit vers 2: “Welgelukzalig zijn zij die het recht onderhouden; die te allen tijde gerechtigheid doet.” Als de Heilige Geest dit gaat leren dan wordt het nog benauwder, want God is een heilig God Die de zonde haat! En wie ben ik? Iemand die zich in de zonde als een vis in het water voelt. Die zonde IS. Welgelukzalig is alleen iemand die te ALLEN TIJDE GERECHTIGHEID DOET! Als je dat inleeft dan schreeuwt het binnen in je ziel: “Heere, ga niet met me in het gericht.”, Psalm 130 en 143. Gods kinderen kennen dit bij aanvang en voortgang in het genadeleven. Dat is geen gepasseerd station. De Heere eist volkomen zondeloosheid! En dan in te leven enkel zonde te zijn. Dat werkt de bediening des doods (Wet) uit als de Heilige Geest overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Daarom is de prediking van de Wet zo noodzakelijk, anders heeft het Evangelie geen nut. Daartoe zendt de Heere nog Zijn dienaren uit die de volle raad Gods dienen te verkondigen. Even een uitstapje naar hetgeen de Godsgezant Th. Van der Groe zegt over de predikers in zijn “Toetssteen der ware en valse genade”: “Gelukkig land! Gelukkige gemeenten! Welke de Heere met vrome Wet- en Evangelie-predikers belijft te voorzien. De beste predikers van Gods Woord zijn:

1. Die de Wet scherpelijk prediken, zowel voor de bekeerden als de onbekeerden en die steeds in hun predikaties met kracht weten aan te dringen op een dadelijke en nauwkeurige onderhouding van al Gods ingestelde ordinanties.
2. Die de zonden en de verborgen geveinsdheid en verzuim, beide van onbekeerden en godzaligen met de scherpe bedreigingen van Gods toorn en oordelen ernstig bestraffen, en die geen kussens maken voor de oksels.
3. Die de genade enkel zoeken in de heilige grond van de ware zielsboetvaardigheid en deze alleen verkondigen aan die gewond en verslagen zijn over hun zonden, met een hartelijk berouw.
4. Die de treurige harten van de arme zondaren op alle wijzen met de liefelijke beloften van het Evangelie trachten te vertroosten en hen geheel uit zichzelf te leiden, tot een rechte gelovige omhelzing van de Heere Jezus en Zijn algenoegzame verdiensten.
5. En die naast dit alles door de Goddelijke genade ook ernstig arbeiden, ten einde met hun eigen praktijk voor het volk te bevestigen, dat het Koninkrijk Gods niet gelegen is in woorden, maar in kracht, 1 Kor. 4:20. “

Terug naar deze Psalm. Dan leidt het begin van deze Psalm al direct naar het Middelaarswerk van de Heere Jezus Christus, die al de zonden van Zijn kinderen, Gods volk, heeft meegenomen naar Golgotha en het handschrift der zonde heeft uitgewist. HIJ heeft een volkomen verlossing teweeggebracht door Zijn bloedstorting. (Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwigen Geest Zichzelven God onstraffelijk opgeofferd heeft, uw consciëntie reinigen van dode werken, om de levenden God te dienen?, Hebr. 9:14)

Mogen we het door genade uitjubelen: “Hij mijn vloek, mijn zonden, mijn schuld en ik Zijn gerechtigheid, Zijn heiligheid, Zijn volkomen verlossing en Zijn wijsheid (1 Kor. 1:30-31).” Daar komt het toch op aan medereizigers naar de eeuwigheid, want buiten Jezus is geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Alle godsdienst waar Jezus niet bevindelijk gekend wordt is niets. God de Vader heeft het Zelf betuigt: “Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb, HOORT HEM!”

De Psalmist bidt tot de HEERE of Hij hem wil gedenken naar het vrije van Zijn welbehagen tot Zijn volk, vers 4. Dit is een kostelijk gebed, omdat het door de Heilige Geest wordt geleerd op de leerschool van Zijn genade. “Gedenk mijner”. Dat bad ook de moordenaar aan het kruis die naast de Heere Jezus hing, en van een vloeker een bidder was geworden. Dat geldt nog zo. We zijn allen vloekers van nature en moeten een bidder gemaakt worden. Luther sprak: “Wir sind nur Bettler.” Dan heb je geen rechten meer, enkel het recht om verdoemd te worden. Dan mag je aan de zijde Gods vallen en het recht Gods omhelzen. Deze bidder is op de genade Gods geworpen. Hij had door genade geleerd dat de Heere een welbehagen tot Zijn volk heeft, die zwarte bruid uit het Hooglied. Zwart doch liefelijk. Hij smeekt verder of de Heere hem wil bezoeken met Zijn heil. Van mensen moet je maar niets verwachten, maar van Hem is alles te verwachten, namelijk Zijn heil, goedertieren hulp en verlossing. Dat is een gebed door Jezus Christus tot God. “Dewijl wij dan een grote Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, namelijk Jezus, de Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen Hogepriester, Die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen gelijk als wij is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden ter bekwamer tijd, Hebr. 4:14-16”. Dat is een groot stuk wat de Apostel Paulus zegt in Hebr. 4.

Het is een privilege voor Gods volk, en de Heere leert ze en trekt ze tot Zich als een liefhebbend Vader. Dan is het met Jakob: “Ik laat U niet los, tenzij Gij mij zegent.”

Wat was het doel van het gebed uit vers 4? Dat lezen we in vers 5, namelijk:

1. het aanschouwen van het goede van Zijn uitverkorenen.
2. het verblijden met de blijdschap van Zijn volk.
3. het roemen met Zijn erfdeel.

Dat is geen eindigen in het volk van God maar in de Heere van dat volk, zoals Psalm 34:3 ons leert: “Mijn ziel zal zich roemen in de HEERE.”, en zoals het aan het einde van deze Psalm wordt vertolkt. Het goede, de blijdschap, het roemen is allemaal uit God, tot God. Als de Heere al Zijn uitverkorenen verzameld zal hebben dan zal God zijn alles in allen. Psalm 68 bezingt dit in het 2^e vers, en laten we dat maar eerst gaan zingen:

Maar 't vrome volk, in U verheugd,
Zal huppelen van zielenvreugd,
Daar zij hun wens verkrijgen;
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan;
Verhoogt, verhoogt voor Hem de baan;
Laat al wat leeft Hem eren;
Bereidt den weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt;
Zijn Naam is HEER' der heren.

II. Het tweede deel van deze Psalm begint in vers 6 met een belijdenis van zonde en schuld:

“Wij hebben gezondigd, mitsgaders (alsmede) onze vaders, wij hebben verkeerdelijk gedaan, wij hebben goddelooslijk gehandeld.” De kanttekeningen verwijzen naar Lev. 26:40 waar staat: “Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden en de ongerechtigheid hunner vaders, met hun overtredingen waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben, Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben, Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken; Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest en aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben, wanneer het om hunnentwil verwoest was, en zij aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen zullen gehad hebben; daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden verworpen en hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had.” Wij hebben allen een gedoopt voorhoofd en zijn apart gezet van de wereld, zoals de Joden besneden werden. Was dat voldoende om zalig te worden? Nee, dit besneden volk moest besneden van hart worden, Deut. 30:6. Onze harten moeten gereinigd worden door het geloof (Hand. 15:9). In welk een weg gaat dat? In een weg van toevallen en omhelzen van het recht van God. Sion zal door recht worden verlost. Dat leert nadrukkelijk deze Psalm, Leviticus en de hele Schrift. Een natuurlijk mens wil er niets van weten en een godsdienstig mens al helemaal niet,

die is er een dubbele vijand van, en zal als hij zo sterft met dubbele slagen geslagen worden. Toch moeten we op dat plekje komen, waar ook de moordenaar kwam, waar de drieduizend op de 1^e Pinksterdag kwamen, waar Saulus kwam. Hoe is dat bij ons? Als we de Heere Jezus geschonken hebben gekregen vanachter het recht van God, dan zullen we weten van dit afsnijdende werk in ons leven. Paulus betuigt het in Galaten 2:19: “Door de wet, der wet gestorven, om Gode te leven.” Zie ook Romeinen 6:4: “Wij zijn dan met Hem begraven door den doop in den dood, opdat gelijkerwijze Christus uit de doden opgewekt is tot heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.”

Van nature zijn we het volk gelijk waar Salomo van spreekt in Spreuken 30:12: “Een geslacht dat rein in zijn ogen is, en van zijn drek niet gewassen is.” Nu moeten we een onreine worden in eigen oog, vol van drek, hetgeen afgewassen moet worden. Als we in Christus worden ingelijfd dan worden we volkomen rein, dan ontvangen we vergeving van zonden, vrede met God.

Ds. W.J. Teunissen preekte over Joh. 12:3 op 8 maart jl. en sprak: “Een vriend heeft te allen tijde lief, en een broeder wordt in de benauwdheid geboren.” Jezus Christus als Vriend en oudste Broeder wordt in de benauwdheid geboren. Dat vindt plaats bij aanvang van het leven des geloofs, en na ontvangen genade hebben we elke keer Zijn opzoekende zondaarsliefde nodig, omdat we dan vleselijk zijn, verkocht onder de zonde (Rom. 7:14). Hij moet Zich openbaren in ons gemis zoals bij de Emmaüsgangers, de discipelen bijeen op zondag achter gesloten deuren, en Johannes op Patmos enz.. Nu is het nodig om ons leven naast dit alles te leggen. “Onderzoekt uzelf of gij in het geloof zijt, (Zefanja 2:1, 2 Kor. 13:5)”

Er begint vanaf het 7^e vers een hele opsomming van ongerechtigheden van het volk wat uit Egypte is uitgeleid. Ze hadden bloed aan de deurposten gehad en waren gespaard voor de Verderfengel. En toch staat er opgetekend dat de Heere in het merendeel geen behagen had en dat ze terneergeslagen zijn in de woestijn, 1 Kor. 10:5, behalve Kaleb en Jozua (Num. 26:65). In Joh. 2:24 staat: “Maar Jezus Zelf betrouwde hun Zichzelf niet, omdat Hij hen allen kende.” De Heere weet wat in de mens is. Het is enkel ongerechtigheid. Kunnen we dan de Heere de schuld geven dat we zonde zijn en zondigen? NOOIT! Wij hebben de dood boven het leven verkozen en de duivel geloofd en de hand gegeven. “De Heere is enkel licht en gans geen duisternis is in Hem”, zoals de Apostel Johannes spreekt in 1 Joh. 1:5. Wat deed het volk gedurende de tocht van Egypte naar Kanaän?

Zondigen, verkeerd gedaan, goddeloos gehandeld, niet gelet op Zijn wonderen, de menigte van Zijn goedertierenheden niet gedachtig geweest, wederspanning geweest aan de zee.

Wat deed de Heere? Ze direct verdelgen? Nee. Hij verlost hen om Zijns Naams wil, opdat Hij Zijn mogendheid bekend maakte. Hij verdelgde Farao en zijn volk. Wat deed het volk Israël toen? In vers 12 staat “Toen loofden zij aan Zijn woorden, zij zongen Zijn lof.” Echter was het maar van korte duur, want direct gaat het verder vanaf vers 13: Zij vergaten haast Zijn werken, verbeidden naar Zijn raad niet (Zij wilden naar de raad Gods niet wachten met geduld, maar zij murmureerden tegen Hem), ze werden belust met lust, zij verzochten God (Zij wilden zien of Hij machtig was hun vlees te geven in de woestijn, vrij vertaald: eerst zien en dan geloven).

Wat een geduld heeft de Heere met Zijn volk want Hij geeft hetgeen waarom zij gebeden hadden, namelijk vlees, en toch gaf Hij hen ook een magerheid aan hun zielen. Dat wil zeggen:

Zij aten wel, maar hadden daarvan geen voedsel, zij zijn van dat vlees niet vet geworden, maar mager, zo lang totdat zij eindelijk geheel zijn verteerd geweest. Dat is een les hoor! Als we kwalijk bidden, dan kunnen we zelfs krijgen wat we begeren, echter zal het niet tot voordeel zijn maar tot oordeel.

Wat gebeurt er daarna? Ze gaan het ambt van Mozes en Aäron onder kritiek stellen en gaan tegen hen opstaan. Ze beschuldigen Mozes en Aäron van verheffing over de gemeente des HEEREN. Ja, ze noemen zich wel met de naam gemeente des HEEREN (Numeri 16:3), maar ondertussen worden de gezanten van Godswege onder goddeloze kritiek gesteld. Hoe is het met ons? Hebben wij achting voor Gods ware knechten, die de volle raad Gods verkondigen en de mens niet naar de mond praten, maar spreken mogen: “Alzo zegt de HEERE!” Zo niet, dan zal het ons vergaan als Korach, Dathan en Abiram (lees de geschiedenis in Nummeri 16). De Heere beware ons daarvoor! De Heere toernt er verschrikkelijk over, want die Zijn knechten aanranden, die randen Hem Zelf aan. Het oordeel wordt voltrokken en de opstandelingen en hun aanhang varen levend ter helle. Wat een wonder dat in de Schrift staat: “Maar de kinderen van Korach stierven niet, Num. 26:11” En in 2 Kronieken 25:4 staat: “Doch hun kinderen doodde hij (Amazia) niet, maar hij deed gelijk in de wet, in het boek van Mozes geschreven is, waar de HEERE geboden heeft, zeggende: De vaders zullen niet sterven om de kinderen en de kinderen zullen niet sterven om de vaders, maar een ieder zal om zijn zonde sterven.”

Het gaat verder bij vers 19. Zij maakten een kalf en bogen zich voor een gegoten beeld en veranderden hun Eer (te weten hun God, Die hun rechte Eer en onwaardeerlijke Schat was, Die Zich aan hen wonderbaarlijk openbaarde, hen tot Zijn volk had aangenomen en een verbond met hen gemaakt had) in de gedaante van een os, die gras eet. Waar buigen wij ons voor neer? Hebben wij gegoten beelden? Het kan een godsdienst naar eigen makelij zijn, zonder rekening te houden met Gods Woord. Denk aan het ontstaan van de protestantse kerk die zegt dat Gods Woord de norm is, en tegelijkertijd homofilie zegent, en elkaar tegensprekende belijdenissen heeft opgenomen in de grondslag. Nergens geeft de Heere in Zijn Woord een vrijbrief om willens en wetens de grondslag van Wet en Profeten te veranderen. Dat is in het OT ook nooit gebeurd m.b.t. de tempeldienst. Wel dat het vervallen was, maar het wetboek is nooit aangepast, het is wel teruggevonden, 2 Kon. 22:8. Laten we huiveren om zo'n weg te gaan, want Gods zegen rust er niet op. We kunnen een godsdienst hebben van God dienen en de Mammon, God wat en de wereld wat. Laten we dus maar dicht bij huis blijven en onze wegen onderzoeken. Hoe is het met ons gesteld? Kennen wij de droefheid naar God, als vrucht van het geloof, vanwege onze zondige afmakingen? Zijn wij bedroefd zijn over het verval in Nederland en de kerken? Wie weent er nog over de verbreking van Jozef als de beenderen aan het graf (Psalm 141:7)? Wie weent er nog over de goddeloosheid in ons land tot en met 's lands vergaderzalen aan toe? We heulen mee met de democratie (het volk regeert) en spreken niet meer van “Alzo zegt de HEERE!”. Waarom? Omdat we de ergernis van het kruis teniet willen doen (Galaten 5:11). De Heere Jezus gaf echter de volgende belofte: “Ze hebben Mij gehaat, ze zullen ook u haten”. “Allen die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus zullen vervolgd worden, 2 Tim. 3:12”. We zijn allen beelden vereerders: Wij op de troon en God van de troon. We vereren ons eigen beeld, onze eigen gedachten en meningen. We zijn het beeld Gods verloren door onze val in het paradijs. Hoe krijgen we het beeld Gods terug? We hebben nodig dat de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is, ons bestraalt (2 Kor. 4:4). Dat we door het ware zaligmakende geloof Christus' eigendom zijn geworden.

Terugkomend op de beeldendienst. Er zijn ook andere beelden, zoals die we zien met onze ogen. In Psalm 101:3 staat: “Ik zal geen Belialsstuk voor mijn ogen stellen; ik haat het doen der afvalligen, het zal mij niet aankleven.” Het Hebreeuwse woord “belijaäl” betekent zoveel in onze spraak als een deugniet, of iemand zonder juk, dat is, een onbandig mens die zich onder geen tucht of wet wil buigen. Belialsstukken zijn in onze dagen alles wat met onbandigheid te maken heeft, wat zich niet onderwerpt aan God en Zijn Woord. Denk aan goddeloze lectuur als roddelbladen (Privé, Story), romans die geen nut doen (ook zogenaamde christelijke romans veelal van Amerikaanse schrijfsters die een onbijbels Godsbeeld hanteren), zedeloze bladen, kranten zoals de Telegraaf en het AD, vermaakmedia (televisie, film en video), film-dvd's voor de computer, goddeloze muziek als pop, rock, jazz, house (ook de zogeheten gospelmuziek zoals de EO ten gehore brengt op de radio en tijdens de EO-Jongerendag), de sportcultuur (de voetbalhysterie wordt ook door kerkmensen gevolgd), de kleding waarbij het Bijbelse onderscheid tussen man en vrouw sinds de revolutie uit de jaren '60 omver is geworpen. Het is alles te scharen onder de beeldendienst.

De mens heeft een oorpoort en een oogpoort. Via de oorpoort en de oogpoort werd de begeerte gewekt om te zondigen (Genesis 3:1 en 6). Met name via de oogpoort worden we sinds de introductie van televisie en film en later de computer, met name in combinatie met (open) internet, verlost tot zondigen. Waarom? Door ons zondige hart, Matth. 15:19. Als we de vreze des Heeren in de beoefening hebben, dan zullen we moeten en willen zeggen door de Heilige Geest: “Henen uit!” zoals in Jesaja 30:22 staat: “En gijlieden zult voor onrein houden het deksel uwer zilveren gesneden beelden, en het overtreksel uwer gouden gegoten beelden; gij zult ze wegwerpen gelijk een maandstondig kleed, en tot elk van die zeggen: Henen uit.” De Prediker zegt (4:25): “Laat uw ogen rechtuit zien, en uw oogleden zich recht voor u heen houden.”, Salomo had Godkennis en mensenkennis gekregen.

De mens valt voor de beeldcultuur. Televisie is puur een vermaakmedium en zeer laagdrempelig en trekt af van de Heere en Zijn dienst. Hoevelen zetten hun kinderen niet met eten achter de beeldbuis? Echter ook de radio is niet ongevaarlijk. Zijn er nog programma's die verantwoord zijn? Is niet alles doorspekt van goddeloosheid? En de computer dan? Menigeen die de televisie heeft geweerd zit voor de computerbuis met dvd-speler, misschien niet in de woonkamer maar boven op zolder. Een computer is niet meer weg te denken uit de maatschappij. Alles hangt er bijna vanaf. Denk aan internet bankieren, e-mails, documenten maken met Word en Excel, routeplanners enz.... Dat gebruik mag ervan gemaakt worden. Echter we moeten waken om via de computer de speelfilm binnen te halen. Speelfilms gaan tegen Gods gebod in, ook zogeheten verantwoorde speelfilms zoals men die noemt, want die zijn er echt niet! Men vergaapt zich achter het “Huis op de prairie”, wat de EO ooit uitzond op televisie (om maar wat te noemen), echter beseft men niet dat het Hollywood acteurs zijn die ‘kinderen Gods’ naspelen en net doen alsof ze God dienen en Zijn Woord hoogachten. Het is alles toneelspel. Men speelt bijvoorbeeld de dood na en maakt er amusement van (film als de Titanic). Velen hadden als argument om de televisie in huis te halen dat ze dan programma's van de EO konden volgen, die toch verantwoord waren, of dat men het NOS journaal kon volgen. Echter verantwoorde programma's van de EO moet je met een lampje zoeken, als ze er al zijn, want het is puur Arminianisme wat de klok slaat, en de NOS journaals zijn omgeven van reclame rommel met veel herrie en de hele NOS is een anti-christelijke omroep, net als alle andere omroepen.

Een tegenwerping zou kunnen zijn: Maar in Jesaja 44 staat bijvoorbeeld dat men hout gebruikt om zich mee te warmen en tegelijk van het hout een afgodsbeeld maakt om zich ervoor neer te buigen. Aan alles zit toch een positieve en een negatieve kant? Dat geldt dan toch ook van radio, televisie, video en de computer? Ik zal niet ontkennen dat dit waar is, echter alles wat geen nut doet en aftrekt van de Heere dienen we te mijden. Vliedt de afgodendienst, 1 Kor. 10:14. Voedt je ziel toch niet met as, Jes. 44:20.

Pas las ik een stukje van ds. A. Kort uit Krimpen aan den IJssel en wil het toch meegeven ter overdenking: Media en dan vooral nieuwe media stellen reformatorische christenen voor vragen. Waar ze altijd principieel televisie hebben afgewezen, is dat lastiger of zelfs ondoenlijk met computer, internet en mobiele telefoon. Mediagebruik is een van de thema's die Adriaan van Belzen heeft voorgelegd aan negen predikanten uit de rechterflank van de gereformeerde gezindte. Ds. A. Kort, predikant van de Oud Gereformeerde Gemeente in Krimpen aan den IJssel, heeft een computer. Hij vatte het plan op om een abonnement op gefilterd internet te nemen, zodat zijn kinderen daar voor school mee konden werken. „Maar ik heb ervaren dat ik hierdoor geen toegang meer tot de Heere kreeg en Hem kwijtraakte. Ik werd er zelfs nog door mijn eigen zoon op gewezen, dat ik met internet de wereld in huis haalde. Ik dacht het goed te kunnen praten door te zeggen dat je er toch ook onschuldige dingen mee kon doen, zoals bankieren en via e-mail mijn stukjes voor het kerkblad versturen. Maar ik kreeg er toch wel een dreun mee voor het persoonlijke zieleleven. Ik kon er niet meer mee voor de Heere komen”, aldus de oud-gereformeerde predikant uit Krimpen aan den IJssel. Wat ds. Kort ondervond met internet, ervoer hij ook toen hij een auto had gekocht met een radio er in. „Zo'n radio leek me wel makkelijk, omdat ik dan onderweg kon horen waar de files staan. Maar ook toen raakte ik de Heere kwijt. Zo nauw ligt het dus. Toen heb ik de radio er uit laten halen.”

Wat kunnen we hieruit niet leren dat de tere omgang met de Heere, als we die mogen kennen, zo wordt verstoord. We hebben een arglistig hart, en de duivel weet ons wel te vinden, met name op het gebied van onze boezemzonden. We moeten de negatieve invloed van de moderne media zoals radio, televisie, video, dvd, computer, Ipods (draagbare muziek- en mediaspeler), mobiele telefoon met internet enz.. en lust but not least het internet zelf niet onderschatten. Pas las ik het volgende: Weet je wat het beste filter is? Dat is de vreze des Heeren. Als we door het geloof met de Heere Jezus Christus zijn verbonden, dan komt er een verzaken van de wereld en de zonden. Dan worden we benauwd om te zondigen, omdat de zonde erger is dan de dood. De dood is een gevolg van de zondeval. Geve de Heere de doorwerking van Zijn Heilige(nde) Geest. Die de Heere rechtvaardigt, die heiligt Hij ook, Rom. 8:30. De Heere Jezus spreekt ervan in Joh. 15. De Heere is teer op Zijn eer. Ds. Van Rossem heeft wel eens gezegd op de kansel: televisie hoef ik niet te nemen, want het zit in mijn eigen hart. We hoeven inderdaad niet ver (tele) te kijken (visie). De Heere Jezus zegt dat al wat uit de mens uitgaat, de mens verontreinigt. Het boze, arglistige, hart van ons wil van nature alleen maar zondigen en van de Heere afwijken, en na ontvangen genade wordt het ons een droefheid naar God, omdat we dan begeren om naar AL Gods geboden te wandelen. Hoe dan? Het leven is mij Christus (Filippenzen 1:21) en Zijn gerechtigheid. Blijf in Mij en Ik in u. Jezus Christus is het Einde der wet. De wet is niet uit het geloof (Gal. 3:12). Of je moet de hele wet zelf doen, of je leeft uit het geloof van Christus Die de gehele wet gehouden en vervuld heeft. We hebben nodig de geestelijke wapenrusting uit Efeze 6. En het voornaamste wapen: het gebed. Dan moeten de vleselijke wapens uit handen worden geslagen. We mochten dat vernemen in de preek van onze herder en leraar op de biddagavond

over Josafat in nood (2 Kron. 20). We gaan weer terug naar Psalm 106. Het volk zondigde zo verschrikkelijk dat de Heere hen zelfs wilde gaan verdelgen. Echter Mozes, Zijn uitverkorene, bad tot de HEERE: “Nu dan, indien Gij hun zonde vergeven zult! Doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek, hetwelk gij geschreven hebt.” Lees het gedeelte maar in Exodus 32:30-35. Mozes is hier type van Christus, Die de toorn Gods over de zonde van Zijn volk heeft geblust. Het volk versmaadde ook het beloofde land Kanaän en maakte het verdacht. Zij geloofden Gods beloften niet dat Hij hen daar zou brengen en zou bewaren. Ze wilden liever terug naar de vleespotten van Egypte. Ze wilden liever als een hond wederkeren tot zijn eigen uitbraaksel, en als gewassen zeug tot de wenteling in het slijk, 2 Petrus 2:22. Alleen Jozua en Kaleb spraken goed van het land der belofte. Zij waren ook de enigen die het land in mochten van degenen die uit Egypte geleid waren.

De Psalm verhaalt verder van de koppeling aan Baäl-Peor. Toen Bileam het niet klaarspeelde om Israël met vervloekingen kapot te maken gaf hij koning Balak de raad om de mannen van Israël te verleiden mee te doen in de dienst aan Baäl-Peor (Baäl betekent “Heer” en Peor is een bepaald gebied). In de natuurgodsdiensten staat de vruchtbaarheid centraal. De combinatie “godsdienst”, feest en onzedelijkheid was (en is) voor velen moeilijk te weerstaan (Numeri 25). Het gevolg van deze verschrikkelijke zonden, waarbij de afgod werd aanbeden en er hoerij met Moabitische vrouwen werd bedreven, was dat er 24.000 mannen door de Heere gedood werden. Lees ook de geschiedenis in Numeri 25 en de ijver voor de ere Gods door Pinehas. Dat was geen Jehu’s ijver, maar hij werd gedreven van de Heilige Geest.

Tegen het nadrukkelijk bevel van de Heere heeft het volk zich vermengd met de heidenen en leerden derzelve werken, en zij dienden hun afgoden en zij werden hun tot een strik. Lees vers 34 – 36. Wat een les ook weer voor het heden om geen juk met de ongelovigen aan te trekken, 2 Kor. 6:14. De kanttekeningen zeggen bij dit vers: “Dat is, een juk of gemeenschap met degenen die van ongelijke religie zijn, gelijk de afgodische heidenen waren. Waarmede hij niet allerlei gemeenschap verbiedt, want dat zou strijden met hetgeen hij gezegd heeft 1 Kor. 5:10, maar alleen zulke gemeenschap, waardoor zij ook tot de gemeenschap van hun afgoderij of andere zonden zouden worden gebracht, of de ongelovigen in hun zonden gesterkt; en is een gelijkenis genomen uit de wet, Deut. 22:10, waar God verbiedt dat zij in het ploegen de os en de ezel zouden samenvoegen.” De Heere gaf het volk in de hand van de heidenen, en hun haters heersten over hen. Dit zien we met name in het boek van de Richteren. Wie God verlaat heeft smart op smart te vrezin.

III. Wat is het een onuitsprekelijk wonder, dat de Heere tot hun best dacht aan Zijn verbond, en dat het Hem berouwde naar de veelheid van Zijn goedertierenheden. Dies gaf Hij hun barmhartigheid voor het aangezicht van allen die hen gevangen hadden. Zien we dat ook niet na de ballingschap en het terugkeren van de rest. De Heere verwekte nog een Jesaja, een Jeremia, een Ezechiël, een Daniël. De Heere dacht nog aan Zijn verbond. Trekken we de lijn door naar het verbond der genade. De HEERE heeft een verbond met Zijn Uitverkorene gemaakt, de Heere Jezus Christus (Psalm 89), en in Hem met Zijn beminden. Die zullen aankomen in het hemelse land der belofte. Die zullen hun wens verkrijgen en het leven tot in eeuwigheid omdat Hij het heeft gedaan. “Mijn God, ik zal U eeuwig loven, omdat Gij het hebt gedaan, Psalm 52:11.” “Verlos ons, HEERE onze God, en verzamel ons uit de heidenen, opdat wij den Naam Uwer heiligheid loven, ons beroemende in Uw lof. Geloofd zij de HEERE, de God Israëls, van eeuwigheid en tot in eeuwigheid; en al het volk zegge: Amen, hallelujah.”

Zingen: Psalm 101: 3 en 4

Pauze

Vragen:

1. De Psalmen worden onderverdeeld in vijf boeken. Welke? Zoek de beracha (dankzegging) aan het einde van elk boek eens op en vergelijk die met elkaar.
2. God spreekt in deze Psalm over Zijn volk (vers 40). Dit volk was uitgeleid uit Egypte, had bloed aan de deurposten gehad. Toch staat er in de Bijbel dat de Heere in het merendeel geen behagen heeft gehad. Hoe is dit te verstaan? Is er dan een afval der heiligen?
3. We kunnen wat tot ons komt via de oog- en oorpoort niet de schuld geven dat we zondigen. De duivel begon via de oorpoort. Wat is dan wel de oorzaak dat we vallen voor wat via de oog- en oorpoort tot ons komt?
4. We leven in een beeldcultuur, waarbij alles vluchtig tot ons komt. Het onderzoek van de Schrift komt steeds meer in het gedrang. In de heilige oorlog van Bunyan worden de aanvallen op de oor- en oogpoort beschreven. We zijn allen gevallen schepsels in Adam. Na ontvangen genade is het: “Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle.” Tegelijk geldt dat we geen goddeloos stuk ons voor ogen moeten stellen.
 - Wat is allereerst nodig om staande te blijven?
 - Wat werkt dit uit in het leven?
 - Wat kunnen we verstaan onder de ijdelheidskermis (Bunyan)? Betrek het eens op o.a. de media.
5. De Psalmist bidt ootmoedig tot God. Wat is de inhoud van zijn smeken tot God?
6. Noem eens smekelingen aan de troon der genade uit de Bijbel?
7. Wat is het grootste wonder wat in deze Psalm ligt opgesloten?

Zingen: Psalm 52:7

Eindgebed